Прийди, сповита в чар пригаслих рут,
Як день конати буде;
Прийди з устами, наче маків жмут,
Відслони білі груди…

Вколиши душу звуком срібних струн,
В вечірній чар привдійся,
Розжари грудь кривавим блиском лун
Та й… з мрією розвійся!

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.